

добродѣтели, и да провиди тайна челоуѣческа, и оучеше людіе те: и да оубѣри проповѣдь та си, шкзави много оубійства и кражвы, и прочіа беззаконія. И така почтенъ выде не самъ ѿ прости те людіе, но и ѿ господари те, на томъ градъ, на кой то єдинъ дѣнь рече: благородни, господари, ще да ви кажемъ єдно голѣмо беззаконіе, кое то се є слышало оу валъ: и чѣдимъ се прочее, каккъ Богъ терпи, та не пѣсне огнь ѿ неко то да ихгори сичкїо рїмъ, кагѣ содѣма и гомѣра, понеже оучинисе тѣка такова безчестіе. Знаете ли онаѣ жена (имѣ рекъ), коѣ то мыслиге да є скѣта, а тїѣ прелюбоудѣйствѣва со съ сына своего, и роди дѣте, и го оуби, да се не чѣе такова беззаконіе. Тѣка като чѣха, рекоха мѣ на противъ, она є жена добродѣтелна, каккъ нїѣ є сички знаемо, какво ненаправова тѣѣ работѣ; но брагъ оутвердаваше (сѣ клѣтва) че є выло това (нѣщо), и рече; запалѣте тѣка огнь, и доведѣте жена та, та да видите кой лѣже. И кой то лѣже фжрлѣте го въ огнь, или мене, или нѣл, Покыкаха сѣдїи те жена та шклевѣтана и рекоха и: госпѣже, знай, защо томъ прорѣкъ, когѣто є Богъ воздїгнах на наши те днї заради наше то спасеніе. За тѣе казѣва че си такѣвъ и такѣвъ грѣхъ сотворїла, ѣкаче акосї со грѣшїла и спѣвѣдайси сама, или шкличї нѣго като лѣжецъ. И жена та богомъ просвѣщѣна, шговѣри: премѣдрїшїи сѣдїе, дайте ми дозволѣніе (мѣло време), да шговѣримъ на томъ клеветѣ та. Защо премѣдрїи Ѣоломѣнъ говѣри: не швѣтствѣвати скоръ на великїи подѣлѣ, но по напредъ да по мысли за да мѣже да даде подѣкающїѣ швѣтѣ. И дадоха и ѣсмь днї, и шїде домѣси. И нѣмаше надежда на челоуѣцы те, но на господа, плачеше горко. Олѣдъ това шїде прїѣрхїереѣ та градски именемъ лѣкїанъ, и падна мѣ на носѣ те, и испѣвѣда грѣхѣтъ си, сѣ голѣмо